

Юлії Іполитівні Солнцевій (1956)

Вінграновський Микола Степанович

Мене осяяння сповняє перед Вами
Від Ваших дум і серця висоти.
Я образ Ваш небесними словами
В своїй душі навіки засвітив.

Всі Ваші дні, як птахів перелеття,
Лягли за велетнем в суворості доріг.
Тягар трудів, тягар його безсмертя,
Як щастя знак, на Ваші плечі ліг.

Хвала і честь Вам, героїчна жінко!
В стражданні Ви пішли його шляхами,
Добром прокладеними
і барвінком...
Я молодість свою схиляю перед вами.

1956

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/yulii_ipolytivni_solntsevii